

Stop 3. Verdenskrig: Rusland forbereder sig

12. dec. 2014 – Rusland er ikke noget ubetydeligt land, og de tager ikke spørgsmålet om krig let; men de forbereder sig faktisk på krig. NATO trænger sig fortsat gradvist ind på Ruslands grænser og træner aktivt krigsspil imod Rusland.

Mere og mere barsk sprog bliver brugt til at true Rusland, lige fra resolutionen, der blev vedtaget i Den amerikanske Kongres i denne uge, og til Angela Merkels nylige rejse til Australien, og der er endda sindssyge, direkte opfordringer fra Det Hvide Hus om, at »Vi vil gøre Rusland mindre sikkert«.

CITAT: »betalingssystemer er en finanskrigs atombomber.« – Wolfgang Münchau, juli 2014 – Spiegel Online

Sanktionerne, som er blevet påtvunget Rusland af Vesten, er ensbetydende med økonomisk krigsførelse.

Udover denne fortsatte forbrydelse overvejer de transatlantiske finans kredse at udelukke Rusland fra at bruge SWIFT-betalingsystemet i det, Wolfgang Münchau har kaldt »en finanskrigs atombombe«. Rusland fortsætter med at opbygge sine militære ressourcer, alt imens NATO, med den russiske general Gerasimovs ord, bruger »Eventyrfortællinger« for at retfærdiggøre deres egen militære opbygning mod øst.

CITAT: Disse handlinger vil gøre Rusland mindre sikkert. – Brian McKeon, 10. dec. 2014 – Vidneafklæggelse for en Kongreshøring

Kort sagt, tænkende patrioter i USA, hvad enten de er borgere eller kongresmedlemmer eller begge dele, bør ikke undervurdere den krigsfeber, der nu er ved at bryde ud, og heller ikke graden af den formodede fjendes beredskab, som vi ville stå overfor.

Virkeligheden er imidlertid, at Rusland faktisk burde blive vores nærmeste allierede. Som et ledende medlem af BRIKS er der grundlæggende set ingen grund til, at vi ikke kunne eller burde samarbejde med Rusland, Kina, Indien og resten af BRIKS-landene og indtage en lederskabsrolle for at bringe menneskeslægten ud af sin barndom. Krige må ikke længere bruges til at løse konflikter, og vi bør ikke længere tillade noget menneske at lide under mangel på de mest basale, menneskelige behov. Vi kan ikke længere acceptere den kendsgerning, at de fleste individer af vor art lever i elendighed og subsistensløshed, alt imens midlerne, hvormed de kan reddes, er umiddelbart forhånden.

Denne krigstrussel bør minde os alle om, at et menneskeliv er for helligt til at blive spildt for et britisk redskab som Obama, eller det Britiske Imperium, som han repræsenterer. Vi må fjerne ham fra embedet omgående, sammen med Victoria Nuland, og tilintetgøre Jeb Bush' potentielle kandidatur, som ville repræsentere den værst tænkelige fortsættelse og udvidelse af disse forfærdelige, britiske, politiske traditioner.

NATO træner til krig mod Rusland

11. dec. 2014 – I denne uge tog NATO's krigsoprustning endnu et skridt fremad med fuldførelsen af Exercise Trident Lance, som afholdtes med 3.700 tropper fra Grafenwöhr, Tyskland, og andre lokaliteter. Øvelsens formål, iflg. en rapport i *Stars & Stripes*, var at

»forbedre effektiviteten og reaktionstiden, med hvilken alliansens landtropper kunne respondere på en international krise«.

Scenariet, rapporterer S&S endvidere,

»drejede sig om den hypotetiske invasion af NATO-medlemmet

Estland«.

Selv om man påbegyndte planlægningen af øvelsen for to år siden, satte NATO-øverstbefalende Philip Breedlove den direkte i den aktuelle sammenhæng.

»Som man har set det i løbet af de seneste par måneder, så har Ruslands aggressive handlinger i Ukraine udløst Alliancens indledning af en række forholdsregler af beroligende og adapterende art, for at berolige vore allierede og tilpasse vore militære organisationer til de nye sikkerhedsbetingelser i Europa«, sagde han. »Trident Lance er en del af det, som vil blive et fast og kontinuerligt aktivitetsniveau, som vil omfatte store og små øvelser for at sikre, at vore styrker er parat til at respondere med kort varsel, når det er nødvendigt.«

Generalløjtnant John Nicholsen, øverstbefalende for Land Command, sagde, at øvelsen viste, at kommandoen nu endelig har nået sin fulde, operationelle evne.

»Vi har lært en enorm masse af øvelsen, men vi er også overbevist om, at vi kommer meget kapable ud af denne øvelse, og at vi som en alliance er i stand til at udføre landoperationer i stor skala«, sagde Nicholsen.

Helga Zepp-LaRouche: DEN ENESTE STRATEGI TIL AT UNDGÅ KRIG

– Vi skal få USA og Europa til at tilslutte sig BRIKS' nye paradigme!

»Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne... « *»Den tidligere chef for den russiske hær generalstab ... sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang ... at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang ... «*

Supplerende materiale:

Folder: [HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS](#)

Skriv under: [RESOLUTION:](#)

[USA OG EUROPA MÅ HAVE MODET TIL AT AFVISE GEOPOLITIK](#)

[OG I STEDET SAMARBEJDE MED BRIKS](#)

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, forberedte denne videotale den 6. dec. til Instituttets møde den 13. december i New York City, såvel som andre møder i Boston, Detroit, San Francisco og Houston.

Jeg tror, at hvis den gennemsnitlige amerikaner vidste, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig, ville folk strømme ud på gaderne, og de ville kræve en ændring af Obamaregeringens aktuelle politik.

Den tidligere chef for den russiske hærs generalstab, general Juri Baluyevskij, gav for et par dage siden et interview, hvor han sagde, at en konflikt mellem NATO og Rusland allerede er i gang; at den begyndte med en informationskrig, med en enorm psykologisk kampagne, der lagde pres på befolkningens tankegang, og at en egentlig militærmagt blot vil være denne kampagnes slutfase. Da han blev spurgt, om han mente, det endnu kunne standses, sagde han, at han mente, det ulykkeligvis ikke længere var muligt; at mekanismerne var blevet sat i gang; at vore modstanderes mål er blevet klart defineret: De vil forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, militært og økonomisk.

På en nylig konference i Slovakiet sagde premierminister Robert Fico, at han mente, at sandsynligheden for en atomkrig, der involverede flere lande end blot Ukraine og Rusland, lå på 70 %.

I går var der en gruppe mennesker i Tyskland, meget betydningsfulde dignitarere, der udstedte en appel til den tyske regering og det tyske parlament, med titlen »Igen krig i Europa? Ikke i vores navn!« [Se EIR, 12. dec., 2014; [hør Radio Schiller 8. dec.](#)] De skitserede her, hvorfor de tror, at den aktuelle politiske kurs vil føre til en krig med Rusland på kort sigt, og de appellerede til den tyske regering og til medierne om at stoppe misinformationskampagnen og dæmoniseringen af Rusland og Kina. Apellen var underskrevet af tidl. kansler Gerhard Schröder, tidl. præsident Roman Herzog, tidl. chef for Sikkerhedskonferencen i München, Horst Teltschik, og mange betydningsfulde personer fra industrien, det politiske liv, medierne og den kulturelle verden.

Dette er vældig godt, for vi befinder os netop nu på en konfrontationskurs med Rusland på kort sigt, som udelukkende kun kan betyde civilisationens udslettelse.

Alt dette begyndte egentlig med de neokonservatives politik på det tidspunkt, da Sovjetunionen opløstes, og hvor de

neokonservative besluttede at skabe et verdensimperium sammen med briterne, baseret på Det britiske Imperium som model, og baseret på det »specielle forhold« mellem Storbritannien og USA. Og på alle de skridt, man siden har taget – de 'farvede revolutioner' mod Ukraine og Georgien; forsøget på at gøre det samme i mange andre lande i verden, for at fremkalde et regimeskift i alle lande, der ikke ville underkaste sig denne idé med imperiet. Det løfte, man afgav dengang, i forbindelse med den tyske genforening, om, at man ikke ville udvide NATO's grænser frem til Ruslands grænser, blev selvsagt brudt.

Sanktionerne mod Rusland er, som den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for nylig sagde, i virkeligheden ikke rettet mod at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men mod at skabe en sådan økonomisk ravage i Rusland, at den russiske befolkning ville vende sig mod Putin og vælte hans regering, og dernæst ville man arbejde på en opsplittning af den Russiske Føderation.

Alt dette udgør en situation, der ikke må finde sted, for der er et alternativ. Det, som massemedierne i USA fuldstændig har udeladt, er den kendsgerning, at, siden juli måned i år, siden BRIKS-landenes topmøde i Fortaleza, Brasilien, er et fuldstændig nyt, økonomisk system i færd med at blive udviklet meget, meget hurtigt. Vi har i øjeblikket en situation, hvor over halvdelen af menneskeheden – BRIKS-landene, de fleste sydamerikanske lande, mange asiatiske lande og endda nogle afrikanske lande, som Egypten og Sydafrika – har betrådt en vej mod en total eksplosion af økonomisk genopbygning, af udviklingsprojekter, som var blevet forbudt af IMF's betingelsespolitik i de seneste mange årtier.

I kølvandet på topmødet i Fortaleza hjælper Kina f.eks. nu Nicaragua med at bygge en sekundær Panamakanal på fem år igennem Nicaragua, som øjeblikkeligt skaber 50.000 jobs; projektet vil skabe to havne; en hovedtransportlinje fra det ene ocean til det andet; en ny by, en ny international lufthavn, og det vil transformere Nicaragua fra at være et

fattigt land til at være et meget, meget forhåbningsfuldt land med fremgang.

Det samme sker i mange sydamerikanske lande; Kina hjælper Brasilien med at bygge en transkontinental jernbanelinje fra Brasilien og hele vejen til Peru. Mange af disse lande samarbejder om at bygge nye atomkraftværker, mellem Rusland og Argentina, Kina og Brasilien, Indien og Rusland og i mange andre kombinationer; og de vil også betræde vejen med en absolut fantastisk udforskning af rummet.

Disse lande har også skabt nye finansinstitutioner, som udelukkende kun er helliget finansiering af den fysiske økonomi og udviklingsprojekter, og som er hengivent loyale over for befolkningens almene vel. Der er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, fra Kina; der er BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank, og Shanghai Cooperation Organization er i færd med at skabe en ny bank. Ligeledes er de sydasiatiske lande i SAARC (Sydasiatisk Association for Regional Kooperation) i færd med at skabe en ny bank. Der er en ny udviklingsfond for Silkevejen.

Alle disse projekter vil gå i en meget positiv retning for at fjerne disse landes fattigdom på blot nogle få år. Siden Indiens nye premierminister Narendra Modi tiltrådte embedet, har der været en sand eksplosion af entusiasme i Indien. Han har bebudet, at han vil bygge 100 nye byer og skabe 1 million nye jobs om måneden; han er i færd med at genoplive 30 vandstyringsprojekter, der blev sat i bero efter mordet på Indira Gandhi. Så der er en entusiasme i Indien, som I ikke kan forestille jer!

Dette samme er sandt for Kinas vedkommende: Tro ikke ét eneste ord af det, I har hørt om Kina! Jeg har været i Kina to gange i år, og jeg kan forsikre jer om, at befolkningen er absolut optimistisk. De er overbevist om, at det utrolige, kinesiske, økonomiske mirakel, som de var i stand til at præstere på blot 30 år, vil muliggøre en industriel revolution, som det tog de

fleste europæiske lande, og USA, 200 år at præstere! Og da præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej som grundlaget for en ny, økonomisk verdensorden, så betød det simpelthen, at den kinesiske regering nu tilbyder, at ethvert land, som måtte ønske at deltage, kan gentage de samme principper for dette kinesiske, økonomiske mirakel i deres eget land.

Jeg er fuldstændig sikker på, at den eneste måde, hvorpå en optrapning mod Tredje Verdenskrig kan standses, er, at vi tager imod præsident Xi Jinpings tilbud, som han kom med ved afslutningen af APEC-topmødet på en fælles pressekonference med præsident Obama. Her inviterede den kinesiske præsident Obama til, at USA og andre store lande burde tilslutte sig den Nye Silkevej og disse nye finansinstitutioner.

Jeg har ikke hørt Obama komme med noget svar, der sagde, at det ville han gøre, men jeg er fuldstændig sikker på, at de europæiske lande, som er i oprør over faren for krig, er fuldstændig i stand til at tilslutte sig BRIKS-landene med henblik på denne globale udvikling.

Og jeg appellerer til jer: Vi må få USA til at stoppe denne krigsholdning over for Rusland og Kina, og vi må få USA til at samarbejde med BRIKS om en ny, økonomisk verdensorden.

Vi vil kun komme ud af denne dødbringende fare for civilisationens eksistens, hvis vi får USA til at tilslutte sig dette nye paradigme, som disse lande allerede lever i. Tro ikke på propagandaen! Kina er baseret på konfucianske idéer netop nu; Indien har genoplivet Mahatma Gandhis og Jawaharlal Nehrus store ånd; og denne optimisme er dyb og har været smitsom for befolkningerne i disse lande. Et fuldstændig andet paradigme er allerede virksomt i disse lande, der, sammen med andre asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande trods alt repræsenterer civilisationens flertal.

Så lad os tilslutte os, lad os få USA og Europa til at

tilslutte sig BRIKS, tilslutte sig dette nye paradigme; for det er den eneste strategi til at undgå krig, der vil virke.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi_

Helga Zepp-LaRouche: Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi

Kina er i færd med at opbygge videnskab langs med Silkevejen

12. dec. 2014 – Sammen med Kinas initiativ for at skabe en »Ny Silkevej« er landet engageret i en intensiv opbygning af videnskabelige kapaciteter i det vestlige Kina gennem skabelsen af nye universiteter og videnskabs- og teknologiinstitutioner, repatriering af kinesiske forskere, der er blevet uddannet i udlandet, og ved at tiltrække udenlandske forskere til at komme til Kina. En omfattende artikel i Science-magasinet af Kevin Holden beskriver nogle specifikke tilfælde, som giver fingerpeg om kvaliteten af dette meget fokuserede initiativ fra den kinesiske regerings side.

»Kinas bemærkelsesværdige økonomiske fremvækst driver også fremskridt inden for videnskaberne frem«, noterer Holden, »og disse sammenflettede tendenser er i færd med at transformere de vestlige dele af landet«.

En stor del af finansieringen kommer gennem Kinas Nationale Naturvidenskabelige Stiftelse. I et interview fra 2013 med Science forklarede lederen af stiftelsen, Yang Wei:

»Kina må foretage en overgang fra at være et økonomisk kraftcenter til at være et teknologisk kraftcenter, og dernæst til at blive et videnskabeligt og kulturelt kraftcenter. For at opnå dette mål har vi brug for mange forskere.«

Holden nævner som et eksempel Lanzhou i Kinas nordvestlige provins Gansu, »en del af den antikke Silkevej«, hvor Lanzhou Universitetet har henved 20.000 bachelor-studerende og flere end 10.000 bachelors, der koncentrerer sig om fysik, kemi og de såkaldte informationsvidenskaber. Chengdu, hovedstaden i provinsen Sichuan i det sydvestlige Kina, forklarer han, har nogle af Kinas nyeste universiteter, inklusive Det teknologiske Universitet, der har flere end 32.000 studerende og flere end tre dusin forskningsinstitutter. Begge regioner er vært for rumopsendelsescentre og er naturlige magneter for udvikling af rumteknologier.

Forskere, der er født i Kina og uddannet i udlandet (hovedsageligt i USA), og som er repatrieret i Kina, ser muligheder for forskning, som de ikke har i vesten. Det Kinesiske Videnskabsakademis program for Hundrede Talenterprisen er i færd med at bringe respekterede videnskabsfolk tilbage til Kina. I Miljø- og Ingeniørforskningsinstituttet for Kolde og Øde Egne i Lanzhou er der flere end 40 udenlandske eksperter, der er gæsteprofessorer, eller som gør tjeneste i rådgivende komiteer, rapporterer Holden.

Han konkluderer, at den Antikke Silkevej skabte forbindelse mellem andre kulturer og

»hjalp den vestlige sektor af det kinesiske imperium med at skabe nogle af de mest avancerede byer og uddannelsescentre i menneskets historie ... Det vestlige Kinas indsats i dag for

at skabe en 'Ny Silkevej', der sammenkobler hele Eurasien, og indsatsen for at tiltrække videnskabslærde fra hele Kina og hele verden, kunne samtidig transformere regionen til at blive en ekspanderende oase for akademisk og videnskabelig viden.«

Foto: Lanzhou Universitetet

Se Også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Nye Silkevej

COP20: Klimaforhandlingerne i Lima har ramt en mur

13. dec. 2014 – De igangværende COP20-drøftelser i Lima, Peru, om klimaforandringer, har ramt en mur. Topmødet skulle efter planen slutte 12. dec., men det andet udkast, som blev præsenteret af de udviklede lande, blev ikke bare summarisk afvist af udviklingslandenes delegation, anført af Indien, men den indiske avis *Business Standard* sagde, at afvisningen ledsagedes af synlige udtryk for vrede og frustration. Nyhedsrapporteringen sagde, at teksten havde meget lidt at tilbyde udviklingslandene og sagde meget lidt om de udviklede landes løfte om at yde finansiel støtte til udviklingslandene for at hjælpe dem til at træffe forholdsregler til at imødegå de ønskede krav om begrænsning af udslip.

Ordlyden nedbrød murene for differentiering mellem rige og fattige lande; den ignorerede at forholde sig til bestemmelser om, at de fattige lande skulle kompenseres for tab og skade som følge af manglende aktivitet, og den satte begrænsning som centrum for den globale klimaaftale for 2015. Den gik så vidt som til at bede udviklingslandene om også at begynde at skaffe

finansiering under det nye, globale regime med begyndelse i 2020, bemærkede *Business Standard*.

Det var meningen, at Limakonferencen skulle fastlægge byggeklodserne til en ny, global aftale om at begrænse klimaforandringer, som skulle indgås på et FN-topmøde i Paris i december 2015. Obamaregeringen har givet denne anti-udviklingsdagsorden højeste prioritet, som det ses af det faktum, at udenrigsminister Kerry fløj til Lima den 11. dec. for at praktisere lidt armvridning i sidste øjeblik.

Et tredje udkast blev i hast udfærdiget tidligt i dag. De trøtte delegerede har endnu ikke set på udkastet. Ifølge *SABC News* i dag sagde den peruvianske miljøminister Manuel Pulgar-Vidal, som er vært for drøftelserne, til de delegerede, at den nye tekst lørdag morgen, der forsøger at bryde dødvandet, ikke var perfekt, men afspejlede fælles udgangspunkter.

Det nye udkast giver udtryk for alvorlig bekymring for, at alle løfterne om at bekæmpe klimaforandringer var for slappe til at nå målet om at begrænse den globale opvarmning til det aftalte mål om 2 grader Celsius (3,6 Fahrenheit) højere end i førindustrielle tider, rapporterede *SABC*. Reaktionen fra udviklingslandene, især fra Indien og Kina, var endnu ikke til rådighed.

**USA: Schiller Instituttet i
Columbia: Alexander Hamilton**

og BRIKS

13. dec. 2014 – Henved 140 mennesker var samlet på Columbia Universitetet i dag for at deltage i Schiller Instituttets arrangement om Alexander Hamilton og BRIKS. Begivenheden blev åbnet af repræsentant for Schiller Instituttet Dennis Speed, der bemærkede, at den 13. dec. 1790 var den dag, da Hamilton indgav sin Rapport om Nationalbanken, et af hoveddokumenterne i definitionen af Det amerikanske System, som BRIKS-landene nu gennemfører på deres egen måde.

Efter yderligere bemærkninger fra Dennis Speed blev en video med Helga Zepp-LaRouche vist (oversættelse og video kommer snarest på denne side, -red.).

Dernæst holdt *EIR's* Michael Billington hovedtalen, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, *EIR's* nyligt udgivne rapport i bogformat.

Han efterfulgtes af professor Ann Lee, professor i finans og økonomi ved New York Universitetet, som talte om »At skabe en bedre verden i fællesskab; hvad USA kan lære af Kina«.

Dernæst talte prof. Clyde Magarelli, tidl. direktør for krigsstudier ved Paterson College, om »En positiv tilgang til en Rusland-Kina-Indien-alliance, den sande West Point-efterretningstradition«.

Den sidste taler var Lynn Yen fra Organisationen for Genoplivning af Klassisk Kultur (<http://www.ffmpeg.org>), der talte om »Husk Isaac Stern i Kina, BRIKS og Klassisk Kultur«.

I intervallerne mellem talerne var der fire korstykker og to solooptrædener. Begivenheden afsluttedes med en entusiastisk version af 'The Battle Cry for Freedom'.

Deltagerne var tydeligt inspirerede til handling og tog ivrigt 900 kopier af brochuren »Why the U.S. Must Join the BRICS«

til uddeling. Der blev også indsamlet underskrifter på Schiller Instituttets resolution af 22. nov., »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og samarbejde med BRIKS«.

Se også: Radio 24/syv's interview med Tom Gillesberg om Kinas Silkevejspolitik

Se også: Schiller Instituttets Foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg den 2. dec.

Video: BRIKS – Et alternativ til den eksisterende verdensorden.

Interview med Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 12. dec. 2014:

Post-11. september-perioden nærmer sig sin afslutning med disintegrationen af Republikanernes/Wall Streets politik

11. dec. 2014 – En *EIR*-efterretningskilde var nærmest ekstatisk i dag med udgivelsen af Senatets Torturrapport. Han sagde, at han vidste, hverken Obama eller Republikanerne ville være i stand til at forhindre den. Han karakteriserede det som afslutningen af post-11. september-dynamikken. Han sagde, at den vil blive ført frem på en betydningsfuld måde, og ville bringe USA's sunde arv tilbage fra tiden før 11. september, 2001. Før George W. Bush, kunne man tilføje, og før George H.W. Bush.

»Den vil måske ikke få den tilsigtede virkning«, sagde Lyndon LaRouche, »men jeg tror, det vil føre til noget.«

For hvad var 11. september? Det var et angreb fra Det britiske Monarki med anvendelse af hemmelige, saudiske mellemmand, og som havde til hensigt at undertvinge USA under et Dick Cheney-diktatur – under det nominelle præsidentskab af coke-hovedet George W. Bush.

EIR har leveret fulde, præcise oplysninger og detaljer om det saudiske sponsorat af 11. september under daværende ambassadør til Washington, Prince Bandar, og om den proces, gennem hvilken Det britiske Monarki skabte Det saudiske Monarki af i dag, og hvordan briterne finansierede den saudiske 11.

september-operation via den korruppte BAE-Al Yamamah-våbenhandel, som blev beskyttet mod undersøgelse af Tony Blair.

Det, som *EIR* har dokumenteret, vil blive offentligt understreget i en undersøgelsesrapport fra den amerikanske regering, når Obama først bliver tvunget til at fremlægge de 28 hemmeligstemplede sider af den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september [2001], sådan, som han lovede i 2008.

Det diktatur, som var hensigten med 11. september, og som næsten blev opnået, var ikke et diktatur fra George W. Bush' side som individ. (Det er han knapt nok kvalificeret til som individ.) Det var et diktatur fra Det britiske Monarkis side, gennem dets imperiale financier-klasse: gennem Prescott Bush' imperiale financierfamilie, der finansierede nazisterne; gennem George H.W. »Rubbers« Bush, befolkningsreduktionsfanatikeren; og endelig, gennem den hjerneløse George W. Bush. Og glem ikke broder Jeb, en af stifterne af de neokonservative krigsgalninges »Projekt for et Nyt Amerikansk Århundrede«, eller PNAC.

Det er vældig godt, at Diane Feinstein[1] gjorde dette, sagde Lyndon LaRouche, netop som Republikanerne prøver på at gennemføre denne Jeb Bush-ting[2]. Tilføj ordene »Bush-ligaen«, sagde han. Det er et rigtigt godt udtryk; det bør anvendes generøst. USA ville være fordømt til bankerot eller det, der er værre, hvis denne indsats fra Republikanerne får lov til at fortsætte. Men det bliver ikke nemt at komme igennem med det, især ikke nu. Den gennemsnitlige amerikaner ville blive forvirret, sagde han: de går ikke ind for tortur eller sådan noget.

Det generelle forhold er, at den republikanske politik, den republikanske/Wall Street-politik, er i færd med at disintegrere.

Under dette ligger, at den generelle trussel om en atomkrig nu er den stærke pointe for at besejre den republikanske plan.

Snarere end at være fordømt til undergang, hvilket ville ledsage enhver bevægelse hen imod et Jeb Bush-kandidatur, må vi, efter Hillary Clintons sandsynlige fjernelse af sin person fra et kandidatur, skabe en fremtid, hvor USA's grundlæggende principper, som vi i dag repræsenterer, danner grundlaget for en diskussion, der kan resultere i en faktisk præsidentkampagne og et præsidentielt team, i hvilket Bill Clinton spiller en vigtig rolle. Som Helga Zepp-LaRouche påpegede i går aftes, så vil et sådant USA straks tilslutte sig BRIKS-systemet med nationer, der er forenet omkring virkelig, fysisk-økonomisk udvikling, der er fri for imperialisme.

I aften, blot få timer før truslen om en nedlukning af regeringen ved midnatstid kunne blive virkelig, blev et omfattende budgetforslag udsat, fordi det ikke blev vedtaget i Repræsentanternes Hus, da Demokraterne gjorde indsigelse imod en klausul, der ville have skabt en undtagelse i Dodd/Frank-loven, for at tvinge FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, USA's Statslige Indskudsgarantifond, -red.) til at garantere for råvarederivater. Under en indledende afstemning, om »reglen« om at tage en lov i betragtning, ville ingen Demokrat stemme for lovforslaget til trods for, at deres lederskab var enedes om det, pga. det, som helt korrekt kaldes for »Wall Street forholdsreglerne«.

Det er ingen tilfældighed, at dette sker, samtidig med, at oliepriserne styrtdykker og med øjeblikkelig virkning truer junk-værdipapirer inden for udvinding af skiferolie og -gas til en værdi af 500 mia. dollar, og hertil kommer derivater i almindelighed til billiarder af dollar.

»Spørgsmålet her«, sagde LaRouche, »drejer sig om Wall Street, og hvor tæt vi er på en nedsmeltning. Man kan ikke komme uden om spørgsmålet om Alexander Hamilton[3] og hans

system. Folk tror, at de kan redde noget i form af penge, ved at undgå at bringe dette spørgsmål på bane; ved at lade som om det ikke eksisterer. Det er lige præcis det, som vil slå dem ihjel. Det er forståeligt; de er rædselsslagne; men hvis de holder fast ved det, så vil det slå dem ihjel.«

Vi må dumpe Wall Street og vende tilbage til Hamilton.

Foto: George W. Bush og Kong Abdullah af Saudi Arabien

[1] Demokratisk senator for Californien

[2] Se: Politisk Orientering v/Tom Gillesberg den 11. december 2014: Modstand mod krig i Tyskland/CIA-torturrapport/Stop Jeb Bush

[3] USA's første finansminister (1789-1795); ophavsmand til 'Det amerikanske Økonomiske System'; grundlagde USA's første Nationalbank.

Se: LaRouchePAC's Lovforslag til Genetablering af USA's Nationalbank

Hvor kom Jordens vand fra?

11. dec. 2014 – I løbet af rumalderen er hypoteserne vedr. oprindelsen af vandet i Jordens oceaner blevet indskrænket til tre. Man har generelt antaget, at det kom med kometer og asteroider. I betragtning af kometers indhold af vandis har de været de mest sandsynlige kandidater. Resultater af eksperimenter ombord på Rosetta-rumfartøjet, ved komet

67P/Churyumov-Gerasimenko, har imidlertid nu gjort svaret mere kompliceret.

Med data, indsamlet af kredsløbsfartøjets Rosetta Spectrometer for Ion og Neutralanalyse (ROSINA), og drøftet i en artikel, der blev publiceret i går i *Science*-magasinet, rapporterer forskere om mængden af indhold af to hydrogenisotoper, målt af Rosetta, som en måde, hvorpå man kan skelne mellem flere »arter« af vand. De leder efter legemer, hvor forholdet mellem deuterium (tung brint) og hydrogen (D/H) er det samme som på Jorden.

Det ser nu ud som om Jordens vand måske ikke er kommet fra den kategori af kometer, som repræsenteres af 67P/C-G. Rosetta fandt, at D/H-indholdet på denne komet er tre gange så stor som i Jordens vand. Disse kometer i »Jupiter-familien«, som er hjemmehørende uden for Neptuns kredsløbsbane, menes at komme fra Kuiperbæltet, forbi Pluto, men skulle have bevæget sig i retning af det indre Solsystem, hvor de kommer ind under indflydelse af Jupiters tyngdekraft. Man fandt, at denne kategori af kometer, der er dannet så langt væk fra Solen, havde i det mindste et medlem med samme isotopiske forhold som Jorden. Observationer udført af Europas Herschel-rumfartøj fandt, at D/H-forholdet for kometen Hartley, også en komet fra Kuiperbæltet, kom meget tæt på Jordens.

Tidligere målinger af fjernere kometer i Oortskyen havde ikke vist ligheder med vandet på jorden. I 1986 fandt Europas mission til Halley-kometen, et medlem af Oortskyen, at dens is havde et D/H-forhold, som var det dobbelte af Jordens.

Så hvorfra kom Jordens vand? Det er bestemt en mulighed, foreslår man, at ikke alle kometerne i Jupiter-familien har den samme sammensætning, selv om der stilles spørgsmålstegn ved dette af nogle, der påpeger, at de menes at have den samme skabelshistorie og evolution.

Der er stadig kometer, som kan komme i betragtning, og sådanne

legemer, der er nærmere Jordens bane, kunne muligvis have bevaret noget af dens oprindelige vand og nogle af dens oprindelige mineraler. Eftersøgningen fortsætter.

USA: Fattigdommen breder sig; i tre byer lever flertallet af børn nu i fattigdom

9. dec. 2014 – Flertallet af børn i tre store, amerikanske byer – Detroit, Cleveland og Buffalo – lever nu i fattigdom, iflg. en rapport udgivet af det Nationale Center for Børn i Fattigdom ved Columbia Universitetets Mailman-skole for Offentlig Sundhed. Allgov.com rapporterer, at Detroit ligger i spidsen på nationalt plan med 59 %. I Cleveland er tallet 54 % og i Buffalo er det 51 %.

Resten af de ti dårligste tal findes allesammen i byer med en rate på over 40 %: Fresno 48 %, Cincinnati 46 %, Memphis 46 %, Newark 45 %, Miami 44 %, St. Louis 43 % og Milwaukee 43 %.

Fresno toppede listen med den højeste vækstrate for fattige børn med en stigning på 15,9 %. Honolulu og Sacramento lå nummer to med en stigning på 13,5 %.

Foto: Taler for sig selv. Fra USA.

Politisk orientering den 11. december 2014: Modstand mod krig i Tyskland// CIA torturrapport//Stop Jeb Bush

Med formand Tom Gillesberg

Første direkte godstog ankommer til Spanien fra Kina

10. dec. 2014 – Det første direkte tog fra Yiwa i Kinas østlige Zhejiang-provins til Madrid dækkede 13.000 km på 21 dage, 10 dage mindre, end det ville have taget at fragte godset med skib. Det er den første, direkte rute til Spanien fra Kina og vil blive en del af en fast køreplan.

Den dækkede afstand er langt større end afstanden, der dækkes af den Transsibiriske Jernbane. Ruten går over Kasakhstan, Rusland, Belarus, Polen, Tyskland og Frankrig. Togets 40 skibscontainere transportererede varer fremstillet i Zhejiang-provinsen, inkl. snurretoppe til børn og skærereds kabler. Toget vil vende tilbage til Kina med vin, olivenolie og tørret

skinke. I en tale ved en festligholdelse i Madrid i anledning af togets ankomst, sagde Zhejiangs guvernør Li Qiang, at ruten var vigtig for gennemførelsen af strategien med at udvikle den Nye Silkevej. Euro Cargo Rail, en underafdeling af det tyske transportfirma DB Shenker Rail, undersøger muligheden af at indlede en fast køreplan mellem Kina og Spanien i første halvdel af næste år, med to afgang om måneden.

Foto: Det første direkte Yiwa-Madrid godstog ankom tirsdag, den 9. december 2014

Lavrov-interview med Ria Novosti en gentagelse af Putins advarsler og tilbud

9. dec. 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov gav et omfattende interview til *RIA Novosti* i tirsdags, som afspejlede præsident Putins Tale til Nationen den 4. dec. Lige fra begyndelsen angreb Lavrov Den europæiske Unions rolle i det kup, der væltede den legitime regering i Ukraine.

»Vi har gentagne gange understreget, at forsøg på at tale til Rusland på ultimatumets sprog er totalt uacceptabelt og ikke vil give nogen resultater.«

Dernæst angreb Lavrov de europæiske sanktioner mod russiske banker, som, sagde han, skabte betingelserne for at dumpe billige, europæiske landbrugsvarer på de russiske markeder.

»Vi vil ikke«, sagde han, »diskutere kriterier for at hæve sanktioneerne. Ansvar for at hæve sanktioneerne hviler på dem, der har påtvunget dem. Hvis EU udviser almindelig sund fornuft, vil Rusland helt sikkert være klar til en konstruktiv dialog om spørgsmålet.«

Lavrov roste det fremvoksende samarbejde med Kina og bemærkede,

»Vore relationer med Kina er ikke af opportunistisk natur og er ikke rettet mod nogen. Vi er de to største stater [i verden], som rent historisk lever tæt på hinanden ... I det andet årti i det 21. århundrede har vore relationer nået et nyt niveau ... et partnerskab med omfattende ligeværd og tillid, samt strategisk interaktion ... Som vore landes ledere gentaget påpeger, så er relationerne mellem Rusland og Kina de bedste i hele deres fælles historie.«

Han tilføjede, at

»hvis relationerne mellem andre lande var ligesom de russisk-kinesiske, ville det kun være til gavn for den internationale stabilitet og sikkerhed.«

Lavrov anslog en optimistisk tone mht. relationerne mellem Rusland og Ukraine og mindede læserne om, at Rusland har investeret 32,5-33,5 mia. dollar i Ukraine. Han roste OSCE-observatørernes arbejde og opfordrede til, at de spillede en endnu større rolle.

Lavrov understregede også, at det kølige forhold til USA ikke havde nogen indvirkning på aftalerne om begrænsning af våben, som falder inden for bindende aftaler. Han angreb imidlertid skarpt NATO's indtrængen med det formål at »inddæmme Rusland« og sagde, at man havde besluttet at suspendere »praktisk samarbejde«.

»På trods af dette«, fortsatte han, »anser vi det for nødvendigt at holde kanaler for politisk dialog åbne«.

Lavrov var også meget direkte i sin kritik af præsident Obama, der

»gentagne gange har sat Rusland på listen over globale trusler på linje med IS og Ebola-virussen. På en sådan baggrund«, tilføjede han, »virker de rettidige anmodninger fra andre amerikanske repræsentanter om at 'forene indsatsen' mod IS-terroristerne meget lidt overbevisende«.

Han sagde, at Obamaregeringen

”fortsatte sin dæmonisering af Assad samtidig med, at de forbeholdt sig ret til at anvende magt hvor som helst og når som helst, på en ensidig baggrund. Det er derfor, Obamaregeringen ikke anvendte FN's Sikkerhedsråd, da de dannede anti-IS-koalitionen”.

Han tilføjede,

»Det er umuligt at føre krig mod terrorisme på en given fremmed nations territorium, uden at spørge dets legitime myndigheder.«

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov

**Nyhedsorientering december:
Den Nye Silkevej bliver til
Verdenslandbroen**

Introduktion v/Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, var den 2. december 2014 hovedtaler ved et seminar for diplomater og udenrigspolitiske kredse i Washington D.C., om EIR's rapport om Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Vi bringer en oversættelse af hendes tale med en introduktion af Bill Jones. Helga Zepp-LaRouche understregede, at menneskehedens fremtidige skæbne vil afhænge af, om USA og Europa vil tage imod det tilbud, som præsident Xi Jinping gav præsident Obama, hvor Xi inviterede USA, og andre nationer, til at indgå i et samarbejde om udviklingsprojekter, som Kina og BRIKS-landene promoverer. Efter talen fulgte en langvarig diskussion for lukkede mikrofoner. Man kan bestille rapporten og finde den engelske version af talen på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=2661.

Download (PDF, Unknown)

**Interview med Putin på tærsklen til hans besøg i Indien:
»Atomkraft er en af**

grundpillerne i vores strategiske partnerskab«

10. dec. 2014 – I et interview med *Pres Trust of India* den 9. dec., forud for hans topmøde med premierminister Narendra Modi den 11. dec., understregede den russiske præsident Vladimir Putin det mangeårige »strategiske partnerskab« mellem de to nationer og påpegede gentagent, at »samarbejde omkring atomkraft er en af grundpillerne i vores strategiske partnerskab«.

Som svar på et spørgsmål forklarede Putin:

»Der bør læges vægt på udvikling af samarbejde inden for højteknologiske områder, nemlig atomkraft, militært og teknisk samarbejde, rumforskning, produktion af fly og biler, den farmaceutiske industri, den kemiske industri, informationsteknologier og nanoteknologier ... Fælles, strategiske projekter omfatter konstruktionen af nye, indiske atomkraftenheder, promovering af russiske Sukhoi Superjet-100 og MS-21-fly til det indiske marked, og indførelse af GLONASS-systemet i den indiske økonomis sektorer.«

Han understregede også vigtigheden af fælles militærprojekter, såsom produktionen af højpræcisionsmissilet BrahMos.

I et afsnit af interviewet, som Obamas Udenrigsministerium med sikkerhed vil finde særlig odiøst – i betragtning af talsperson Marie Harfs tidligere trusler mod Indien om ikke at vove at indgå væsentlige, økonomiske aftaler med det sanktionerede Rusland – erklærede Putin:

»Vore ressourcer gør det muligt for os at bygge op til 25 energienheder i Indien. Ifølge eksperter imødekommer disse enheder imidlertid måske ikke behovene i et Indien, hvis økonomi er under dynamisk udvikling. Derfor har vi til

hensigt at drøfte udsigterne for yderligere udvikling af vores samarbejde inden for atomkraft under det kommende møde med den indiske premierminister, hr. Narendra Modi. Den politiske programerklæring 'Den strategiske vision for styrkelse af russisk-indisk samarbejde om fredelig anvendelse af atomkraft' er ligeledes ved at blive klargjort til underskrivelse. Samtidig med konstruktionen af nye energienheder indeholder den forholdsregler for udveksling af resultaterne af aktiviteterne inden for videnskab, teknologi og innovation.«

Putin foreslog ligeledes, at, med det formål at øge handlen mellem de to lande, der begge er medlemmer af BRIKS,

»er spørgsmålet om en eventuel overgang til betaling i nationale valutaer ligeledes temmelig relevant«.

COP20: Indien og Kina taler på vegne af udviklingslande på Klimaændringskonventionen i Lima

9. dec. 2014 – I den anden og afsluttende uge af Klimaændringskonventionen (COP20) i Lima, Peru, i denne uge, har Indien og Kina, blandt 190 nationer, offentligt taget et bilateralt standpunkt om at hævde den suveræne ret til økonomisk udvikling som et princip. Talsmænd for Indien og Kina har understreget, at der må være en balance mellem at sørge for national udvikling og så forpligtelsen til at

begrænse klimaændringer, og de har afholdt flere multinationale møder for at forsvare nationer under udvikling.

Den indiske miljøminister Prakash Javadekar kom med en erklæring, udlagt på ministeriets webside den 8. dec., der siger, at

»Indiens holdning på konferencen er baseret på landets nationale forpligtelse til at sørge for de basale, udviklingsmæssige behov til fjernelse af fattigdom, sikre fødevarer og ernæring, sikre generel adgang til uddannelse og sundhed, ligestilling mellem kønnene og selvstændiggørelsen af kvinder, sikre vand og sanitære forhold, ren energi, beskæftigelse, bæredygtige byer og menneskelige beboelser, samt dets forpligtelse til at bekæmpe klimaforandringer«.

I kølvandet på en række bilaterale møder mellem medlemmer af BASIC-landene Brasilien, Sydafrika, Indien og Kina – alle BRIKS-medlemmer – sagde minister Javadekar til reportere:

»Landene indtager det samme standpunkt omkring flere spørgsmål«,

rapporterer Press Trust of India (PTI) i dag.

Repræsentanter for USA og EU sagde tidligere i dag, at de ikke ønsker at fortsætte med denne skelnen mellem lande, men Javadekar sagde, at Indien »ikke ønsker at omskrive konventionen« med det formål at ændre denne kategorisering.

Den indiske og kinesiske minister diskuterede især status i forhandlingerne under ad-hoc Arbejdsgruppen på Durban-plattformen og understregede nødvendigheden af at bevare og styrke udviklingslandenes enhed for at opnå et ambitiøst, omfattende og ligeværdigt resultat af processen, sagde en officiel udtalelse iflg. PTI. Ministrene kræver, at resultatet af forhandlingerne under Limakonventionen helt tilslutter sig principperne om ligeværdighed, fælles, men differentierede

ansvar, og respektive evne, iflg. PTI.

Schiller Instituttets Ugeavis 50 – 2014

Download (PDF, Unknown)

BRIKS' øjne hviler på Schiller Instituttets kampagne for, at USA skal tilslutte sig den Nye Silkevej

9.dec. 2014 – I hvilken grad, de førende BRIKS-nationer ser hen til LaRouche-bevægelsens kampagne for at mobilisere støtte til deres globale mission, reflekteredes i graden og kvaliteten af disse nationers deltagelse i Schiller Instituttets konference i Boston den 7. dec. Den internationale deltagelse i denne begivenhed skabte, som det var hensigten, omgivelser, hvor deltagerne konfronteredes med det faktum, at de blev bedt om at involvere sig i den verdensomspændende proces, og at hele verden er afhængig af den beslutning, som USA træffer i de kommende dage.

Det første bidrag kom vicekonsul Breno Herman fra det Brasilianske Konsulat i Boston. Han holdt en ti minutter lang tale om, hvad der foregik med den Nye Udviklingsbank, inkl. detaljer om, hvor stor kapitalen vil blive, samt om valutafondens rolle med at hjælpe andre lande i tilfælde af krise.

Herefter blev en hilsen fra rådgiver til den russiske præsident Putin, Sergei Glazyev, læst højt; denne hilsen blev første gang overbragt ved Schiller Instituttets konference i juni 2014 (i New York, -red.)

Dernæst talte Ranjani Saigal, adm. dir. for Ekal Vidyalaya Foundation for USA, et nonprofit-foretagende, der arbejder med halvanden million børn omkring spørgsmål om uddannelse, animeret om Indiens bidrag til verdenskulturen, dets rumprogram og forskning. Hun talte om det, premierminister Modi er i færd med at gøre, samt om den indiske Mars-kredsløbssatellitmissions programs (MOM) præstationer. Hun fremlagde polemisk, at omkostningerne ved MOM-programmet var lavere end ved indspilning af film om rummet; at illusionen altså var dyrere end virkeligheden. Hendes organisation arbejder også i landsbyer med uddannelse af børn, der har få ressourcer.

Efter denne inspirerende og optimistiske tale var der et budskab med hilsner og støtte fra Kinas generalkonsul-ambassadør i New York, særligt stilet til denne konference i Boston[1].

Herefter fulgte hilsener fra Philip Tsokolibane fra LaRouche-bevægelsen i Sydafrika.

Disse bidrag løftedes af en video, der blev vist ved begivenhedens slutning, med Schiller Instituttets repræsentant Cloret Fergusons interview af Baifeng Sun, direktør for Confucius Institute ved Universitetet i Massachusetts, Boston, om emnet Confucius og amerikansk samarbejde med Kina, især

inden for videnskab.[2]

[1] Se den fulde ordlyd på: www.larouchepac.com

[2] Se udskrift her: www.larouchepac.com

Helga Zepp-LaRouche: Forbundskansler Merkel står skulder ved skulder med neokonservative – »Sandsynligheden for en atomkrig er 70 %!«

8. dec. 2014 – Verden er farligt tæt på en atomar verdenskrig. Hvis vi ikke omgående ændrer den kurs, som Obamaregeringen, den britiske regering, NATO og EU har fulgt over for Rusland og Kina, trues vi af en ukontrolleret optrapning, som kunne udslette den menneskelige eksistens. Desværre har forbundskansler Merkel gjort sig til en af hovedfortalerne for denne konfrontationspolitik, lige siden sin uheldige tale i Sydney.

Præsident Putin reagerede i sin Tale til Nationen i år, på denne strategiske situation med en usædvanlig nøgtern analyse; og folk ville gøre klogt i nøje at studere og tænke over denne tekst, i stedet for at høre på de ensrettede mediers kor og de

NATO-ansatte, som skriver i dem. I Kremls Georgsal, foran repræsentanter for begge parlamentets huse og andre dignitarer, leverede præsident Putin en lidenskabelig appel til den russiske befolkning om at forsvare Ruslands eksistens – præcis, som befolkningen gjorde i Den store Fædrelandskrig imod Hitler.

I forbindelse med sanktioneerne understregede Putin, at selv uden Ukraine-krisen ville USA og dets allierede have fundet et eller andet påskud for at inddæmme Ruslands voksende kapaciteter; denne politik, sagde han, var blevet anvendt over for Rusland i årtier, for ikke at sige århundreder, hver gang, Rusland var blevet for stærk eller for uafhængig. Putin mindede – blot få timer efter et nyt terroristangreb var begyndt i Grosnyj – om de tidligere separatistkrige i Tjetjenien, hvor disse mordere med blod på hænderne konstant var blevet betegnet som »oprørere« og modtaget med stor ære. Støtten til disse separatister fra den anden side af dammen, med information, politisk og finansiel hjælp, såvel som støtte via efterretningstjenesterne, efterlader ingen tvivl om, at disse kræfter gerne så, at Rusland fulgte Jugoslavien-modellen for disintegration og opløstes. Men Hitlers forsøg på at trænge Rusland tilbage til bag Ural virkede lige så dårligt, og alle burde huske på, hvordan dette forsøg endte.

Som en åbenlys refleksion over situationen i EU tilføjede Putin:

»Selv om national stolthed for nogle europæiske lande er en længst glemt forestilling, og suveræniteten en overflødig luksus, så er ægte suveræniteten absolut livsnødvendigt for Rusland ... Jeg vil gerne understrege dette: Enten forbliver vi en suveræn nation, eller også opløses vi uden at efterlade os spor og mister vores identitet. Naturligvis må andre stater også forstå dette. Alle, der deltager i det offentlige liv, må forstå dette.«

Det er vigtigt, at der i det mindste melder sig nogle stemmer

mod Merkels konfrontationspolitik som marionet for krigsfraktionen. Under overskriften: »Atter krig i Europa? Ikke i vores navn!« stilede 60 personligheder fra det politiske, økonomiske og kulturelle liv en indtrængende advarsel mod en krig med Rusland til regeringen, forbundsdagen og medierne. Apellen blev initieret af den tidligere chef for München Sikkerhedskonferencen, Horst Teltschik, og blandt underskriverne var blandt andre Gerhard Schröder og Roman Herzog. I teksten lød det, at alle, der havde forsøgt med vold at ændre Ruslands status som en af Europas anerkendte magtdannelser, var mislykkedes på blodig vis, »ikke mindst Hitler-Tyskland med sit storhedsvanvid, som i 1941 gik i gang med at underkue Rusland«. Dermed har man tydeligt impliceret, i hvilken tradition repræsentanterne for konfrontationen med Rusland er placeret. I betragtning af faren for, at det ved enhver krig i Europa vil komme til anvendelse af atomvåben, er dette en mild sammenligning. Den slovakiske premierminister Robert Fico advarede for nylig på et forum, arrangeret af avisen Hospodářské Noviny, om, at der er stor fare for, at konflikten mellem Ukraine og Rusland vil udvides til en stor konflikt, hvor flere end blot disse to lande ville deltage.

»Sandsynligheden for en militærkonflikt ligger på 70 %. Jeg taler nu om en stor militærkonflikt; jeg taler ikke om en konflikt mellem Rusland og Ukraine«, sagde Fico.

Nøglefiguren i koordineringen af Ukraine-krisen og konfrontationen med Rusland er den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, som har skabt sig et navn i historien med sin optagede telefonsamtale med den amerikanske ambassadør i Kiev, Jeffrey Pyatt. I denne samtale informerede hun Pyatt om, at Klitschko, som blev promoveret af Konrad Adenauer-stiftelsen som næste præsident i Ukraine, var uønsket, og at »vor mand Jats« (Jatsenjuk) skulle have posten. Hendes yderligere råd, »F...k EU«, afslørede både hendes sælsomme seksuelle præferencer, såvel som niveauet af hendes omgangsform. Så

meget for demokratiets tilstand, hvor valg blot er en dekor i et udstillingsvindue, der dækker over de »dunkle penges« operation – i Ukraine, såvel som i USA.

Nuland er en af de personer i Obamaregeringen, hvis profil forklarer, hvorfor der ikke har været nogen positive ændringer i den imperialistiske kurs, fra Bush-Cheney-regeringen og til Obama, men at den selvsamme politik tværtimod bliver fortsat i skærpet form. Hun er gift med den neokonservative Robert Kagan, en af ophavsmændene til det »Nye amerikanske Århundrede«, det doktrin, med hvilken de neokonservative reagerede på Sovjetunionens kollaps, nemlig idéen om at etablere et angloamerikansk verdensrige med Det britiske Imperium som forbillede. Kagan var senere også medstifter af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien (eng. ACPC), der blev grundlagt i 1999 på initiativ af Brzezinski, Haig, Solarz og yderligere 100 neokonservative i begge amerikanske partier. ACPC og dens efterfølgende organisation, den Amerikanske Komite for Fred i Kaukasus, har lige siden været beskæftiget med støtte til separatister i Tjetjenien og Kaukasus, samt operationer for regimeskift i Rusland. Det er højst sandsynligt dette netværk, som Putin mente, da han talte om operationer, der blev lanceret fra »den anden side af den store dam«.

I 2004 arbejdede Nuland, på samme tid, som den »Orange Revolution« fandt sted i Ukraine – og som hun i 2013 pralede af, at man, siden den Kolde Krig, havde spenderet fem mia. dollar på – som viceudenrigspolitisk rådgiver på vicepræsident Cheneys kontor. I 2005 blev hun af George W. Bush udnævnt til amerikansk NATO-ambassadør. Som viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender var og er hun ansvarlig for politikken over for Ukraine og Rusland i Obamaregeringen. Og lige som det ikke synes at have forstyrret fr. Merkel i længere tid, at hendes mobiltelefon blev aflyttet af NSA, lige så lidt synes hun at være oprørt over, at den tyske protege Klitschko blev fejet af bordet til fordel for Nulands »Jats«.

Der er under alle omstændigheder en tidsmæssig sammenhæng mellem Merkels konfrontationstale i Sydney, som af de angloamerikanske medier blev fejret som »afslutningen på den tyske Øst-politik«, og så Nulands diverse rejser til Kiev, Berlin og Baltikum. I oktober rejsete Nuland til Berlin, hvor hun, i anledning af Aspeninstituttets 40-års jubilæum, holdt en blodtørstig tale, hvor hun ikke blot sammenlignede Putins handlinger på Krim med ISIS' grusomheder i Mosul og spredningen af ebolavirussen i Afrika, men også, med total teatralisk patos, henvendte sig til publikum som berlinere, der endnu havde tiden med Europas deling i frisk erindring:

»Og det er netop grunden til, hvorfor vi må og kan samarbejde, til lands, til vands og i luften, og må sikre, at ethvert medlem af vores NATO-familie føler sig sikker. Lige så sikker, som De føler Dem her i Berlin. Om dette nu vil sige, at vi finansierer vores militær, eller vi moderniserer vore kampstyrker, eller vi sikrer os, at vores udstyr virker, eller om det betyder, at vi demonstrerer vores beslutsomhed mht. at indsætte denne udrustning, hvad enten det sker i følge NATO's artikel 5, eller det sker globalt.«

At sætte denne udrustning ind betyder i klart sprog at føre en atomkrig. En dag efter Putins Tale til Nationen bekendtgjorde det kinesiske Udenrigsministerium, at det ville intensivere sine relationer til Rusland og opbygge det strategiske partnerskab. Kina respekterede den vej, som Rusland er slået ind på, inklusive dets inden- og udenrigspolitik. Man havde nøje lyttet til den russiske præsidents tale. Niveauet for tillid og samarbejde mellem de to stater var meget højt. En dag senere erklærede præsident Xi Jinping på Folkets Befrielseshærs todages konference, at produktionen af højudviklet militært udstyr skulle fremskyndes.

I USA har Lyndon LaRouche krævet Nulands fjernelse fra embedet, fordi, ved at fjerne denne afgørende forbindelsesperson, optrapningen hen imod krig i det mindste

ville kunne udskydes.

Man må rette det krav mod fr. Merkel, at hun enten omgående ophæver sanktioneerne mod Rusland og vender tilbage til et fredeligt samarbejde samtidig med, at hun accepterer præsident Xi Jinpings tilbud om, sammen med andre europæiske nationer og USA, at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej – eller også går på pension.

*Foto: Den fælles pressekonference i Beijing
12. nov. 2014 mellem den kinesiske
præsident Xi Jinping og den amerikanske
præsident Barack Obama, hvor præsident Xi
inviterede USA – og alle andre nationer,
der måtte ønske det – til at deltage i det
åbne koncept om ombygningen af den Nye
Silkevej.*

Video: Friedrich Schillers æstetiske filosofi v/Leni Rubinstein. Dansk tale

Se også: [Oversigt over vore danske artikler om Schiller](#)

Opråb til verdens ledere om at vågne og erkende faren for atomkrig

8. dec. 2014 –

»Vi mener, at de risici, som eksisterer i form af atomvåben og den internationale dynamik, som kunne føre til, at atomvåben tages i brug, er undervurderet eller utilstrækkeligt forstået af verdens ledere. Spændinger mellem atombevæbnede stater og alliancer i det euro-atlantiske område og i både Syd- og Østasien har fortsat et modent potentiale for militære fejlregninger og optrapninger. Som et levn fra den Kolde Krig er for mange atomvåben fortsat klar til affyring med kort varsel, og øger således i høj grad chancerne for en ulykke«,

advarede flere end 120 politiske og militære ledere og ledere med adgang til atomvåben fra 46 lande i et brev til den østrigske udenrigsminister, Sebastian Kurz, i anledning af Wienerkonferencen om den Humanitære Virkning af Atomvåben, som finder sted den 8.-9. dec. i Wien med den østrigske udenrigsminister som vært.

Fem internationale organisationer har sponsoreret brevet: Det amerikanske Råd for Atomsikkerhedslederskab og Initiativet om Atomtrussel, og det Europæiske Lederskabsnetværk og dets asiatiske og sydamerikanske modparter. Fremtrædende underskrivere er Sam Nunn, Richard Lugar og pens. gen. James Cartright fra USA; tidl. udenrigsminister David Owen og tidl. forsvarsminister Lord Browne fra Storbritannien; tidl. franske premierminister Michel Rocard; tidl. tyske forsvarsminister Volker Ruhe; tidl. svenske udenrigsminister og IAEA-chef Hans Blix; tidl. australske premierminister Malcolm Fraser, samt mange andre.

Pave Frans sendte et budskab til Wienerkonferencen med en opfordring til, at udvikling erstatter atomvåbenafskrækkelse og doktrinen om Gensidigt Garanteret Ødelæggelse, som grundlag for

»fredelig sameksistens mellem folkeslag og stater. Nutidens og fremtidens ungdom fortjener langt bedre. De fortjener en fredelig verdensorden baseret på foreningen af den menneskelige familie«, skrev han. »Fred må være bygget på retfærdighed, socioøkonomisk udvikling, frihed, respekt for grundlæggende menneskerettigheder, alles deltagelse i offentlige anliggender og opbygningen af tillid mellem folkene. Pave Poul VI erklærede dette på en kortfattet måde i sit officielle pavebrev *Populorum Progressio*[1]: 'Udvikling er det nye navn for fred'«.

Tidligere chef for Det internationale Energiagentur (IAEA), Mohammed el-Baradei, sendte et budskab med en advarsel om den voksende fare for, at verden

»går i søvne lige lukket ud i ødelæggelse« under verdens »dysfunktionelle fælles sikkerhedssystem«.

»Krig og fred, som så mange menneskelige vilkår, er selvskabte. Det afhænger af de omgivelser, vi konstruerer, og den tankegang, vi dyrker. Det, vi behøver, er en tankegang baseret på retfærdig behandling, tillid, gensidig respekt og dialog, og ikke forskellige standarder for forskellige grupper, polarisering, ydmygelse og diktater. Og det bør være en tankegang, der forstår, at, i vor globaliserede verden vil vi enten lykkes sammen, eller fejle hver for sig. Hvis vi arbejder på at fjerne drivkraften bag usikkerhed og krig, så er chancen den, at vi vil være i stand til at undgå, eller i det mindste afbøde, de fleste krige. Hvis vi arbejder på drivkraften bag fred, så er chancen den, at vi vil blive i stand til at genoprette vores rationalitet og forstå, at vi tilhører en og samme menneskeart«, skrev han.

Det strategiske grundlag for at frembringe netop dette nødvendige skift fra krig til global udvikling i et miljø baseret på tillid, står krystalklart i Schiller Instituttets resolution, »Europa og USA må tilslutte sig BRIKS!«, som i øjeblikket cirkuleres af LaRouche Political Action Committee i USA, og på mange andre sprog af LaRouche-bevægelsen over hele verden.

Foto: Mohammed el-Baradei var chef for IAEA fra 1997 til 2006

[1] »Udvikling af folkeslagene«: Et pavebrev skrevet af Pave Poul VI, der handlede om, at økonomien i verden bør tjene menneskeheden og ikke kun de få. Det blev udgivet 26. marts 1967.

Fra LaRouche-bevægelsen 9. dec. 2014: Ønsker I virkelig at være bankerot i al evighed? Få USA med i BRIKS!

Det er sjældent, at et sådant eksempel på politisk impotens, baseret på en nations økonomisk bankerot, præsenterer sig. Mens præsident Putin forberedte sit besøg i Indien senere på ugen for at underskrive aftaler om økonomisk udvikling, gjorde USA's Udenrigsministerium det klart, at det krævede, at Indien afslog det: »Vi har gjort det klart, at tiden ikke er til, at

lande indgår økonomiske aftaler med Rusland«, sagde talsmand for Udenrigsministeriet, Maria Harf. To dage senere, den 8. dec., blev det klart, at Indien og Rusland drøfter en fordobling af den aftale om atomkraft, som de er i færd med at indgå: i stedet for 12-14 russiske atomreaktorer til Rusland, så 24 af dem – et fuld-fart-frem-atomkraftprogram for Indien, som vil udfordre og stille krav til begge landes kapaciteter.

USA's kapacitet til at levere atomreaktorer til en anden nation er lig nul; det har ingen firmaer, der kan producere dem. USA's økonomi har været på vej ned ad bakke, mht. levestandard og produktivitet, i 50 år, siden præsident Kennedy blev myrdet. Det er seks år siden, det kom ud af et finanskollaps, uden at der har været en genrejsning, og det har kurs mod endnu en finansekspllosion – som kunne blive udløst meget hurtigt af sammenbruddet af olieprisen, af den milliard dollar store derivatboble, og af den skinbarlige finansforbrydelse med bank-bailouts (bankredningspakker, -red.) for 4 billion dollar.

Og så taler vi ikke engang om resten af de transatlantiske »magter«, Europa og Japan, forsumpet i årtier med multiple dyk ned i økonomisk tilbagegang.

Økonomen Lyndon LaRouche har forudset dette i vigtige, langsigtede prognoser siden 1960'erne. Han har aldrig taget fejl i disse prognoser. Her er, hvad han siger nu: Forsøget på at true BRIKS-landene virker ikke. Det kan ikke virke: Den amerikanske politik er bankerot, fordi den amerikanske økonomi er bankerot. Resten af det transatlantiske system er endnu mere bankerot. Det er en bunke bankerotte nationer under anførelse af London, som truer med at drive verden ud i atomkrig.

USA's system for den økonomiske politik har længe været i færd med at drive amerikanske borgere til bankerot, siger LaRouche, og undervejs har det drevet sig selv til bankerot. Kald det »hvad Bush-ligaen endelig har gjort ved sig selv.«

Ønsker I at leve i bankerotte økonomier i al evighed? Alternativet er blevet bygget op af Lyndon og Helga LaRouche hen over 40 år med at drøfte store udviklingsprojekter med regeringer i hele verden. Det er nu blevet en ny politik, der står til verdens rådighed, den dynamik, der finder sted i BRIKS-nationerne og deres allierede. Gensidig økonomisk udvikling, investering i store infrastrukturprojekter til gensidig fordel, udforskning af måne- og solsystem og udvikling af fusionskraft.

Få USA til at gå med i BRIKS-dynamikken. Stop politikken for bankerot, og smid dem, der går ind for den – Obama – ud af embedet.

Foto: USA's Finansministerium

Tyskland: Forbundskansler Merkel på krigsstien med antirussisk kampagne

7. dec. 2014 – Idet hun yderligere forøgede spændingerne mellem Rusland og Europa, anklagede den tyske forbundskansler Angela Merkel i dag, i et interview med *Die Welt am Sonntag*, Rusland for at »skabe problemer« for Moldova, Georgien og Ukraine, iflg. *BBC News*.

»Moldova, Georgien og Ukraine er tre lande i vores østlige naboerområde, der har taget en selvstændig beslutning om at underskrive en associeringsaftale med EU«,

sagde Merkel til den tyske avis.

Artiklens titel ramte hovedet på sømmet: »Er De parat til at gå i krig, fr. Merkel?«

»Rusland skaber problemer for alle disse tre lande«, sagde hun og påpegede nogle frosne konflikter i udbryderregioner, såsom Transnistrien, Abkhasien og Sydossetien, såvel som også russiske handlinger i det østlige Ukraine. Merkel burde notere sig, at Rusland gør en indsats for at opbygge partnerskabsrelationer med Moldova, efter at dette land – under pres – havde indgået en associeringsaftale med Den europæiske Union.

Sidste august sagde den russiske vicepremierminister Dmitri Rogozin til TASS, at Moldova underskrev aftalen med Den europæiske Union, uden at konsultere sine hovedhandels partnere.

»Republikken Transnistriens interesser blev også ignoreret på trods af, at der er en række aftaler, som forpligter Moldova til at koordinere sådanne beslutninger«, sagde Rogozin.

Udenlandske ambassadører i Beijing forklarer, hvorfor den Nye Silkevej hjælper dem alle

7. dec. 2014 – På avisen Global Times' årlige konference i Beijing den 6. december, gjorde fire ambassadører – fra Polen, Østrig, Israel og Rusland – det klart, hvorfor den Nye

Silkevej, initieret af Kina, vil være til gavn for deres borgeres økonomi. Denne bevægelse hen imod ensartethed understreger, hvordan perspektivet om Silkevejen kan bringe nationer sammen omkring fælles mål.

Tadeusz Chomicki, Polens ambassadør til Kina, bemærkede i sin tale, at

»Den Nye Silkevej forbinder to globale, afgørende vigtige, økonomiske omdrejningspunkter, der i kombination står for mere end 40 % af verdensøkonomien. Det er et ambitiøst projekt, og det bliver ikke nemt at gennemføre det. Alle lande langs ruten må samarbejde.«

Han påpegede også, at Polen er blandt pionererne inden for transportforbindelser over land, mellem Østasien og Europa, som vil blive ryggraden i den Nye Silkevej.

»Jernbaneforbindelsen mellem Chengdu og Lodz var et gennembrud for de økonomiske relationer mellem Polen og Kina, og Suzhou-Warszawa-linjen fulgte efter.«

Andrei Denisov, Ruslands ambassadør til Kina, sagde:

»Det er klart, at en langsigtet udvikling kun kan opnås med fred og stabilitet i Centralasien, og samtidig er vi alle klar over, hvilke risici og udfordringer, der er i dette område og dets naboer ... Som første skridt foreslår vi en udvidelse af SCO's Regionale Anti-terrorstrukturs ansvarsområde ved at tilføje en anti-narkotika-komponent. Det har meget stor betydning, især i sammenhæng med nødvendigheden af at bekæmpe finansieringen af terrorisme.«

»Med hensyn til initiativet for et Økonomisk Silkevejsbæltets trans-eurasiske natur, byder Rusland Kinas forslag om at bygge transportkorridorer mellem Europa og Asien velkommen. For Rusland er hovedformålet at få Bajkal-Amur- og Trans-Sibirien-jernbanelinjernes potentiale frem, idet begge vil kunne være med til at fremme den økonomiske og sociale

udvikling af Ruslands østsibiriske og fjernøstlige områder.«

Matan Vilnai, Israels ambassadør til Kina, sagde, at

“staten Israel støtter præsident Xis Nye Silkevejsinitiativ og håber at kunne spille en konstruktiv rolle i genoplivelsen af den gamle rute ... De to civilisationer – den kinesiske og den jødiske – udviklede sig parallelt, men adskilt fra hinanden, på en tid, hvor forbindelseslinjerne var begrænsede, og dog har vi mange ting til fælles, såsom familieværdier og en forståelse af værdien af uddannelse. Den Nye Silkevej har, ligesom den gamle, til formål at forbinde, og denne mulighed for at være forbundet vil forhåbentlig bringe fredelig, økonomisk udvikling med sig.«

Irene Giner-Reichl, Østrigs ambassadør til Kina, sagde:

»Vi er en indlandsstat og har ikke adgang til havne. Så vi er meget interesseret i fremragende infrastruktur og god adgang til handelsprojekter. Vi er, som mange andre europæiske lande, også afhængige af import af energi, og rødderne til denne import af energi kommer for en stor dels vedkommende fra øst, såsom fra Rusland, Ukraine og Tyrkiet. Så det generelle koncept med et initiativ for en Silkevej over land er interessant for et land som Østrig. Det er også vigtigt at etablere en god grænseflade mellem Vest- og Centraleuropa. Jeg vil også gerne omtale den Maritime Silkevej. Vore interesser i Afrika defineres af, at det afrikanske kontinent ligger nær ved Europa, og der må etableres samarbejde med henblik på udvikling og ressourcer. Denne interesse deles også af andre lande i Europa.«

Foto: Bajkal-Amur-hovedlinjen

Fra LaRouche-bevægelsen 8. dec. 2014: Europa vågner op til Hitler- truslen: – USA må dumpe neokonservative og gå med i BRIKS

7. dec. 2014 – Præsident Putins skarpe advarsel om, at den trussel mod hans land, som kommer fra NATO, har Hitler-natur, har bragt kampen mod Det britiske Imperiums konfrontationspolitik i Europa op på et nyt, alvorligt niveau. Dette reflekteredes i *Die Zeits* annoncer reference til Hitler, med navns nævnelse – en yderst usædvanlig udvikling i Tyskland – og vi har modtaget rapporter, der siger, at en kvalitativt lignende respons er i gang i Frankrig. Den franske præsident Hollandes stop i Moskva for at tale med Putin – det første besøg af sin art af en vestlig statsleder siden foråret – var tydeligvis relateret til denne respons.

De potentielt fatale implikationer af imperiets konfrontationspolitik med Moskva, og også Kina, er også blevet emne for offentlig debat i Storbritannien og USA. Mest slående var en tale af den australsk-britiske journalist John Pilger på et symposium i London den 5. december, hvor han kraftigt angreb de liberale medier for deres løgne om Ukraine og Rusland og anklagede dem for at fremme »udsigten til en storkrig – måske en atomkrig.« I USA sigtede tidl. CIA-analytiker Philip Giraldi, i et blogindlæg den 4. dec., på de neokonservative, inkl. Victoria Nuland, for at opildne til en konfrontation med Moskva, der »ikke giver mening« og minder om den proces, der førte til de to verdenskrige.

Disse udviklinger danner basis for de forholdsregler, der rent faktisk kan besejre krigspolitikken:

1. At fjerne de personer, der er anførerne i en ansporing til krig, fra magten. I USA har Lyndon LaRouche identificeret de afgørende vigtige personer som Udenrigsministeriets neokonservative Victoria Nuland, der, lige som Obama, arbejder sammen med republikanerne for at få en konfrontation med krig i gang. At få Nuland væk fra sin magtposition vil købe tid og tvinge briterne og Obama til at skifte strategi, samt give mulighed for at bringe en større del af befolkningen ind i mobiliseringen for at standse krigen, og

2. At opbygge bred støtte i institutionerne og befolkningen til, at USA og Europa skal tilslutte sig BRIKS, som det eneste alternativ på længere sigt til konfrontation med krig.

For at opnå dette andet formål er Schiller Instituttets kampagne for at rekruttere højtplacerede personer til at underskrive appellen for Europas og USA's tilslutning til BRIKS, på kort sigt af kritisk betydning. Et stærkt opbud fra USA i særdeleshed vil have en stærk, positiv indvirkning internationalt i retning af at undgå faren for krig. Men det må gøres omgående, fordi der er fare for, at der når som helst pludselig kan rejse sig en bølge for krig, med den nuværende magtkonstellation.

Samtidig er vi i færd med at skabe de betingelser, der skal bringe USA's befolkning, og dens naturlige ledere, til at støtte op omkring BRIKS-udviklingen, gennem en række konferencer, der afholdes i hele USA, og som tilsigter atter engang at løfte amerikanernes identitet op til at spille den verdenshistoriske rolle, de engang spillede. Disse konferencer repræsenterer en direkte konfrontation med den bestialisering af kulturen, som er den fremherskende i dag, ved, i traditionen efter Alexander Hamilton (USA's første

finansminister; ophavsmanden til Det amerikanske, økonomiske System, -red.), at tilbyde løsninger på verdens kriser, som BRIKS kan tilbyde. Denne weekends resultater i Chicago og Boston, hvor 25 hhv. 70 personer deltog, viser det lovende potentiale for en sådan række af konferencer, som vil omfatte flere store begivenheder førstkommande lørdag, den 13. december, især på Manhattan, New York.

Den globale nødvendighed af endnu større succes på dette område kunne ikke være tydeligere.

RADIO SCHILLER den 8. december 2014: Tyskland: "Krig i Europa? Ikke i vores navn"

Med formand Tom Gillesberg